

CONTACT
JAARGANG 66
MAART 2016
NR 1

contact

Driemaandelijks magazine van de stichting ESDA

- 02 Redactioneel Identiteit
- 03 Meditatie Wie ben ik?
- 04 Relaties Ik ben generatie Z
- 07 Bijbels gezien Een nieuwe identiteit
- 08 Gezondheid Je identiteit, jouw verhaal
- 10 Gastschrijver Tweetaligheid maakt schizofreen
- 12 Verdieping Wij zijn kinderen van God
- 14 Interview De identiteit van Nadine
- 16 Voedsel voor de geest Een nieuwe naam
- 17 Dialoog Wat is dit voor iemand?
- 18 Groen! Een beter milieu begint bij jezelf
- 19 Tenslotte Eerst zitten!

IDENTITEIT

IDENTITEIT
Lydia
Lijkendijk

identiteit

Ik ben
overduidelijk
niet geadopteerd

JAYS/Shutterstock.com

Een jaar of zes zal ik geweest zijn. Ik was met mijn vader aan het fietsen, of beter: hij met mij. Ik fietste aan de binnenkant en af en toe voorzag zijn hand in mijn nek mij van enige achteraanrijving want mijn kleine beentjes waren meestal vlot moe. Waar het vandaan kwam, weet ik niet, maar toen wij zo voorttrapt tegen de wind in langs een landweggetje op de Veluwe – ik weet nog precies waar het was – vroeg ik hem of hij mijn echte vader wel was. ‘Nee’, zei hij, zonder enige aarzeling. ‘Je bent geadopteerd.’

Ik denk dat mijn vader het wel geinig vond om op een idiote vraag een idioot antwoord te geven. Maar hij vond het vast niet geinig om de rest van de weg af te leggen met een brullend kind. Eindelijk thuis kwam mijn moeder gehaast op het alarm af. Ze dacht waarschijnlijk dat ik iets gebroken had. Snikkend vertelde ik haar over mijn adoptiegeschiedenis. ‘Je lijkt wel niet wijs!’, wierp ze mijn vader toe, waarna ze mij afvoerde, vermoedelijk richting de snoeppot. Nooit is er meer gesproken over mijn adoptie. En dat hoeft ook niet. Want ik ben overduidelijk niet geadopteerd. Ik lijk op mijn familie. Ik heb net zulke enorme oren als mijn vader en ik heb ook zijn flinke neus. Gelukkig ga ik, naarmate ik ouder word, ook qua karakter wat meer op hem lijken. De mond en de in kleine kring vermaarde ‘Borgen-benen’ komen van mijn moeder. In mijn broer en mijn zus, in hun kinderen en in de kinderen van de kinderen zie ik mezelf. En ook in

mijn eigen kind zie ik trekjes terug die me heel bekend voorkomen. En dat is geruststellend. Ik weet waar ik vandaan kom en bij wie ik hoor. Er zijn mensen die op mij lijken, die mijn familiegeschiedenis delen en dezelfde humor hebben – zelfs al wonen ze honderden kilometers verderop. Ook voor de aangetrouwde familieleden geldt dat, trouwens; ook zij horen herkenbaar bij ons. Identiteit is blijkbaar besmettelijk. Deze **Contact** gaat over ‘identiteit’. Lees over Nadine die een nieuwe kerkfamilie vond, over de identiteit van de jongeren van Generatie Z en over wat het met je identiteit doet om tweetalig te zijn. En natuurlijk ook al die andere artikelen over dit onderwerp. Veel leesplezier, graag tot in juni.

Fer Gregory/Shutterstock.com

WIE BEN IK?
Joanne Balk-Geerlings

wie ben ik?

Ik ben naar
het beeld van
God gemaakt

In de jaren ’90 begonnen we op de Nederlandse tv met het spelletje ‘Wie ben ik?’ Twee teams, elk bestaande uit drie kandidaten, moeten dan raden wie, wat of waar ze zijn. Een voorwerp tijdens de raad rondes geeft een extra hint. En aan het eind van het spel krijgt het winnende team een cadeautje van het verliezende team. Uiteraard is het spel slechts een middel en geen doel; het gaat om de humor en nauwelijks om het spel zelf. Het blijkt een succesformule, want het spel houdt het lang vol, met wisselende presentatoren.

Veel mensen vragen zich inderdaad af wie ze nu eigenlijk zijn. Of waar ze mee bezig zijn. Of dat niet anders kan, of zelfs moet. De vraag naar identiteit wordt wereldwijd gesteld. De wereld heeft namelijk een ideaalbeeld geschapen van knap, slank en altijd goedgemutst. Dat maakt een normaal mens wel eens onzeker. De wereld haalt zo menig zelfbeeld naar beneden en laat ons zitten met raadsels die we niet of moeizaam op kunnen lossen.

Uniek
De Bijbel leert ons dat we uniek zijn. Er is niemand zoals jij. Ik kreeg een paar jaar geleden een digitale verjaardagskaart via Facebook. Dat waren foto’s van allemaal vrouwen met verschillende leeftijden en huidskleuren. Onderaan de kaart stond ‘Er zijn duizenden Joannes, maar er is er geen eentje zoals jij!’ En geloof het of niet, maar dat deed me goed. Want dat zei me dat ik gezien word als wie ik ben. Ik, met al mijn eigenaardigheden. Met mijn hobby’s en overtuigingen. Met mijn sterke en soms ook minder sterke karaktereigenschappen. Want ik ben ik.

Gemaakt

Vanuit de Bijbel weet ik dat ik gemaakt ben naar het beeld van God en door God. In Psalm 119:73 staat dat het zijn scheppende handen waren die de eerste mensen maakten. Daar kom ik ook uit voort. Ook nadat de eerste mensen hun oorspronkelijke relatie met God verbraken, is God de levengever gebleven. Door de zonde in de wereld is er uiteraard veel vertroebeling gekomen. Maar God houdt van mij om wie ik ben. Daar doet zonde geen afbreuk aan. Hij herkent mij uit tienduizenden. En hij weet precies hoe ik de dingen bedoeld heb als ze niet helemaal goed uitpakken. Hij ziet mijn hart. En hij waardeert mij. En om het mij makkelijker te maken, biedt hij mij een nieuwe identiteit aan. Aan hem verbonden. Zodat hij er altijd voor mij kan zijn en ik altijd aan hem verbonden blijf. Wie ik ben? Ik ben een kind van God. Tot geluk geschapen. Daar wil hij mij elke dag aan herinneren.

Mopic/Shutterstock.com

Contact is een gratis uitgave van het Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten
ESDA-Instituut Amersfoortseweg 18, 3712 BC Huis ter Heide
Tel: 030 - 6931509 | Email: esda@adventist.nl | Web: www.esda-online.nl
INGbank NL76 INGB 0000 0383 25 | Rabobank NL59 RABO 0155 9483 18
ESDA België Ernest Allardstraat 11, 1000 Brussel | Tel: 02-5113680 | ING Bank BE47 3100 1698 4180
Verantwoordelijke uitgever Jeroen Tuinstra, Gezellenstraat 12-1, 1030 Schaarbeek
Hoofdredacteur Lydia Lijkendijk **Redactiesecretaris** Joanne Balk-Geerlings **Redactie** Tom de Bruin,
Rudy Dingjan, Bert Nab en Jeroen Tuinstra, Nelske Verbaas **Vaste medewerkers** Aad Berger - docent
tekenen, Reinder Bruinsma - emeritus predikant en schrijver, Jurrien den Hollander - predikant,
Marie Rahajaan - kunstsociologe, Glenn Ripassa - docent hbo en Jeroen Tuinstra - voorzitter Belgisch
Luxemburgse Federatie **Beeldcredit Omslag** Luis Louro/Shutterstock.com
Vormgeving Limelight.Design.Studio@gmail.com **Druk** Van de Ridder - Nijkerk **Oplage** 3300 ex.

colofon

IK BEN GENERATIE Z
Glenn Ripassa

Ik ben #GenZ

4

relaties

Oilly/Shutterstock.com

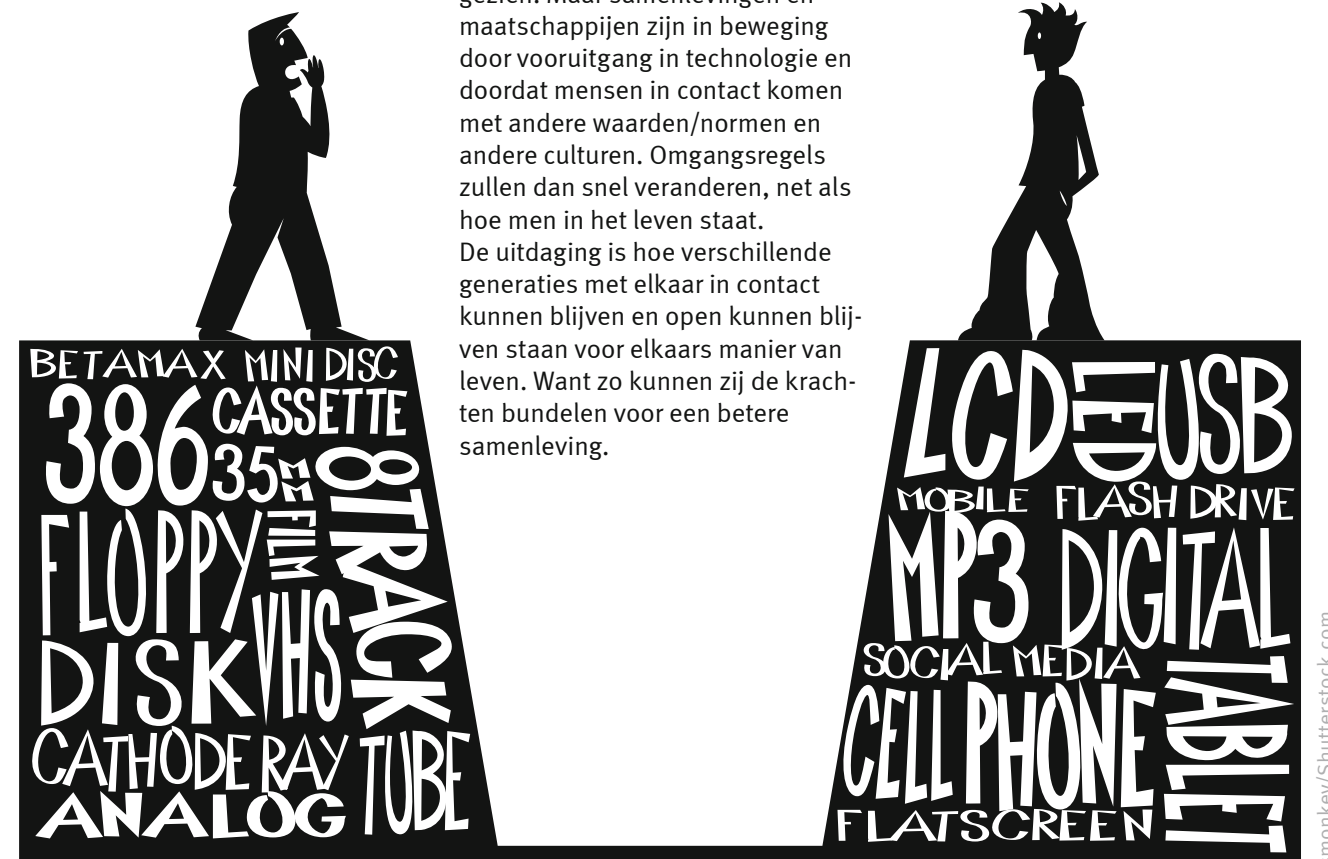
Als ik u zou vragen ‘Wie bent u eigenlijk?’, wat zegt u dan? Hoe omschrijft u zichzelf als persoon? Wat zijn de belangrijke karaktertrekken, vaardigheden en houdingsaspecten die u maken tot de persoon die u bent? Mensen vinden het vaak moeilijk om hier een duidelijk antwoord op te geven. Vaak zeggen zij: ‘Anderen zeggen dat ik zus ben’, of: ‘Ik krijg vaak te horen dat zij me zo vinden.’ De feedback van anderen helpt mensen bij het vormen van hun identiteit.

Jongeren zijn op zoek naar hun identiteit. Zij hebben de ruimte nodig om te experimenteren, om uit te zoeken wie zij zijn. Voor ouders is dit vaak een lastige periode, omdat zij hun kleine jongen of meisje zien veranderen. Het wordt een eigen persoon. ‘Hij maakt weinig contact meer met mij en is altijd met zijn mobiel bezig’, is de klacht van menig ouder. De reclame over contact maken, waarin twee mensen hardop voorlezen wat zij via WhatsApp aan de ander hebben gestuurd, speelt hierop in. De boodschap is om persoonlijk in contact te blijven met elkaar. De jongeren die nu opgroeien zijn gewend om altijd online te zijn. Zij worden ook wel ‘Generatie Z’ genoemd. Hoe blijf je als ouder(e) in contact met deze jongeren?

Generatie Z

Iedereen die geboren is tussen de jaren 1992 en heden, wordt gerekend tot deze generatie. Ze worden ook wel de Digital Natives genoemd, bedacht door Marc Prensky (2001). Prensky stelt dat deze generatie is geboren in een tijd waarin de aanwezigheid van digitale technologie de norm is. Dit in tegenstelling tot alle voorgaande generaties, die – in meer of mindere mate – zijn opgegroeid in tijden waarin men nog gebruik moest leren maken van digitale technologieën. Generatie Z groeit op in een wereld van overvloed en met relatief weinig beperkingen. Generatie Z leeft in de overtuiging dat eventuele tegenslagen zullen worden opgevangen door ouders of de overheid. In die verwachting worden ze ook regelmatig bevestigd. Ondanks de recessie van de afgelopen jaren is bijvoorbeeld tussen 2007 en 2009 het gemiddelde inko-

Generatie Z filtert feilloos feit uit fabel

smonkey/Shutterstock.com

men van jongeren met 7% gestegen. Generatie Z blijft dan ook een onveranderd vertrouwen houden in de toekomst. Generaliserend kunnen we stellen dat dit een generatie is die opgroeit in een 24/7 informatiemaatschappij. Vaak wordt gesteld dat het een generatie is met een korte aandachtsboog. Generatie Z'ers vervelen zich snel en ze zappen door het leven. Dit leidt er ook toe dat ze razendsnel informatie kunnen vinden en filteren. Ze dragen graag hun steentje bij aan de samenleving, zolang dat maar met veel eigen initiatief gepaard kan gaan.

Generatiekloof

Andere generaties begrijpen is vaak een kunst. Men kan elkaar makkelijk verwijten maken: ‘Je bent ouderwets’ of: ‘De jeugd van tegenwoordig heeft geen normen en waarden meer.’ Het vreemde is dat deze verwijten al eeuwenlang de ronde doen. Dat is ook wel te verklaren doordat elke periode waarden en normen (gedragsregels) kent waaraan mensen zich dienen te houden. Iedereen houdt zich aan de regels om als ‘normaal’ te worden gezien. Maar samenlevingen en maatschappijen zijn in beweging door vooruitgang in technologie en doordat mensen in contact komen met andere waarden/normen en andere culturen. Omgangsregels zullen dan snel veranderen, net als hoe men in het leven staat. De uitdaging is hoe verschillende generaties met elkaar in contact kunnen blijven en open kunnen blijven staan voor elkaars manier van leven. Want zo kunnen zij de krachten bundelen voor een betere samenleving.

Samenwerking

Op de werkvloer moeten verschillende generaties met elkaar samenwerken. Hoe kun je het beste gebruikmaken van de vaardigheden en kwaliteiten van Generatie Z? Zes tips om deze virtuele online samenwerkers aan een organisatie te binden.

1. Technologie: laat ze grazen

Deze jongens en meisjes zijn altijd connected, altijd ‘aan’. Internet is net zo normaal als elektriciteit en stromend water. Met twee schermen tegelijk werken? Waarom zou je je beperken? Desktop, laptop, mobiel, tablet, horloge, auto, televisie: alles heeft een scherm en alles is verbonden. Informatie is overal, zij moet slechts gevonden worden. Deze generatie werkt waar en wanneer zij wil en krijgt voortdurend nieuwe informatie binnen, de hele dag door. Zorg als organisatie dus dat noodzakelijke informatie altijd toegankelijk is en dat de beveiliging van netwerken en data perfect in orde is. Het kan ook geen kwaad de oudere generatie alert te laten meekijken. Organisatiepsycholoog Aart Bontekoning zei tijdens de

5

relaties

IK BEN GENERATIE Z Glenn Ripassa

Brown Paper Company Sales Outlook Salesforce 2018: 'Het benutten van nieuwe technologie gaat sneller en beter wanneer de jongste generatie hierin leidend is en ervaren senioren volgend met hen meedelen (en hun rijke ervaring voortdurend toevoegen).'

2. Sociale netwerken zijn de kern van het bestaan

Vergeet Facebook, deze generatie zit in meerdere sociale netwerken, die voor een belangrijk deel haar identiteit en mening bepalen. Persoonlijk branding is aan de orde van de dag. Dat houdt in: jezelf als merk presenteren aan anderen, waarbij je positieve beelden en associaties oproept. Je gebruikt je persoonlijkheid, kennis en ervaring om je te onderscheiden van anderen. Je laat je werkgever en je klanten zien wie je bent en waar je voor staat. Generatie Z is gewend te delen en denkt anders over privacy dan voorgaande generaties. Deze nieuwe werknemers zien er ook geen kwaad in om in werktijd de contacten in het soci-

ale netwerk te onderhouden. Creëer duidelijk beleid over wat wel en niet acceptabel is en help medewerkers hun persoonlijke en professionele merk te verbeteren, zowel online als offline.

3. Een platte organisatie werkt

Het boek Generatie Z heeft een hoofdstuk 'Generatie Z zit voortdurend aan het bureau van de baas'. Wat auteurs René Boender en Jos Ahlers bedoelen, is dat traditionele hiërarchische systemen deze mensen weinig zeggen. Als ze op zoek zijn naar antwoorden, denderen ze moeiteloos door alle structuren heen, zo schrijven zij. Internet kent immers geen hiërarchie en netwerken hebben geen duidelijke grenzen. 'Platte organisaties met een transparante communicatie- en beloningsstructuur krijgen de voorkeur.'

4. Wees authentiek

Op gezwollen praat en loze beloften zit Generatie Z niet te wachten. Zij heeft geleerd over de informatie-oceanen van internet te navigeren, zij weet dat weinig bronnen betrouwbaar zijn. Zij filtert feilloos feit uit fabel. Maatschappelijk verantwoord ondernemen mag niet zomaar een woord zijn, het moet ook gebeuren. Organisatiepsycholoog Aart Bontekoning: 'Duurzaamheid vinden ze heel belangrijk, hun organisatie moet bijdragen aan een betere, leefbaarder wereld.'

5. Denk grenzeloos

Het wereldwijde web kent geen geografische afbakeningen. Lokaal, nationaal, internationaal: online loopt het allemaal door elkaar. Vliegen wordt steeds goedkoper. Op afstand werken hoeft niet vanuit huis, dat kan ook vanuit Bali of Barcelona. Een jaar reizen was vroeger voorbehouden aan Australische backpackers, maar nu ook gebruikelijk onder Nederlandse jongeren. Ook werktijden zijn grenzeloos geworden. Z'ers zijn gewend projecten uit te voeren wanneer het hen uitkomt. Samenwerken is niet gebonden aan plaats, internet is 24 uur per dag open en dus is het idee van vaste werktijden erg vreemd. Houd rekening met die behoefte aan flexibiliteit en vrijheid. Werk met doelen in plaats van methoden, leg uit wat er moet gebeuren en wanneer het klaar moet zijn. Het hoe en waar zijn niet belangrijk.

6. Zorg voor inspirerende begeleiding

De netwerkgeneratie heeft digitale vaardigheden te over, maar zorg als bedrijf ook voor een mentor die hun de sociale vaardigheden bijbrengt die nodig zijn voor face-to-face-ontmoetingen. Jonge mensen zullen toch moeten communiceren met oudere generaties die gewend zijn in levenden lijve te overleggen, overtuigen, confronteren en informeren. Ook al is zij slim en wereldwijd, Generatie Z begrijpt niet automatisch hoe het op de werkvloer gaat. Iedere beginner kan wel wat hulp en begeleiding gebruiken. Wat voor deze jonge mensen werkt, is hen te inspireren met kennis en ervaring, niet door autoriteit op te leggen. Kortom: Geef Generatie Z'ers de vrijheid om hun werk te doen op hun manier en coach en begeleid hen op hun carrièrepad. Een mooie samenwerking tussen verschillende generaties.

Bronnen onder meer: De Grenzeloze Generatie (o.a. Spangenberg & Lampert/Motivaction); Generatie Z (Boender & Ahlers); YoungWorks. Sales Outlook 2018, Brown Paper Company, tot stand gekomen i.s.m. NRC Media.

Blend Images/Shutterstock.com

➤ Ruth neemt een nieuwe identiteit aan

EEN NIEUWE IDENTITEIT Bert Nab

Een nieuwe identiteit

'Waar u gaat, zal ik gaan, waar u slaapt, zal ik slapen; uw volk is mijn volk en uw God is mijn God' Ruth 1:16b.

Het korte bijbelboek Ruth staat vol met veranderingen die mensen ondergaan. Het begint met een hongersnood in Juda, waardoor een gezin besluit in Moab te gaan wonen. Ze emigreren en moeten nieuwe gewoonten en gebruiken in acht gaan nemen, terwijl ze ook proberen vast te houden aan hun eigen waarden en normen, hun eigen identiteit.

Mix van culturen

Maar ja, wat gebeurt er als je verhuist naar een gebied dat eigenlijk onbekend voor je is? Dan ga je ontdekken welke nieuwe dingen je in je leven kunt inpassen. En zoals het opgroeiende kinderen betaamt, gaan die op zeker moment op zoek naar een partner. Dan ontstaat er een mix van culturen en gewoonten, dat is bijna onvermijdelijk.

Triest

Het trieste in dit verhaal is dat zowel de vader als de zonen van het gezin vroegtijdig overlijden. De moeder en haar schoondochters blijven achter, allen als weduwe. Na verloop van tijd besluit Noömi, de moeder, om dan toch maar terug te keren naar haar eigen land. Haar schoondochters gaan met haar mee. Maar onderweg zegt Noömi

tegen haar schoondochters dat zij beter terug kunnen keren naar hun ouderlijk huis. Zij heeft hun niets meer te bieden. Wat voor leven zouden ze hebben zonder man aan hun zijde? In de cultuur van die tijd kon dat grote problemen opleveren. Het kan ook zijn dat Noömi terugdacht aan haar eigen avontuur van wennen in een nieuw land. De moeilijkheden en de aanpassingen die dat met zich meebracht wilde zij haar schoondochters wellicht besparen. Misschien vermoedde zij dat het in Juda niet mee zou vallen voor een weduwe om een nieuwe echtgenoot te vinden.

Nieuwe identiteit

Allemaal overwegingen om haar schoondochters aan te raden in hun eigen land hun leven weer op te bouwen. Orpa geeft hier gehoor aan. Onder tranen neemt zij afscheid van Noömi en Ruth. Ruth wil echter van geen wijken weten. Zij wil als steun en toeverlaat bij Noömi blijven en is bereid zich aan te passen. Ze wil één worden met het volk van Juda en ze is zelfs bereid haar godsdienst te veranderen. Met andere woorden: Ruth neemt een nieuwe identiteit aan. Uit liefde voor Noömi emigreert zij met de remigrerende Noömi mee.

Fantastisch resultaat

Het verhaal neemt vervolgens een behoorlijk positieve wending. De verbitterde Noömi vindt toch weer wat levensvreugde met Ruth aan haar zijde. Wanneer Ruth aren raapt, een activiteit van arme mensen, doet zij dat op het land van Boaz, een familielid. Boaz komt in aanmerking om als lossers op te treden. Dat is iemand die een weduwe als vrouw kan nemen om de familienaam te redden en voor nageslacht te zorgen. Nadat alle obstakels uit de weg zijn geruimd, trouwt Boaz inderdaad met Ruth. Zij krijgen een zoon: Obed. Deze Obed wordt de opa van David, de welbekende koning. En uit het geslacht van David komt de familie van Jezus voort. Zo blijkt dat het aannemen van een nieuwe identiteit uiteindelijk een fantastisch resultaat heeft opgeleverd.

je identiteit, jouw verhaal

‘Hi, ik ben Gladys. En jij bent?’

Wat is je antwoord op de vraag wie je bent? Wat is je identiteit? Je kunt me jouw identiteitskaart geven en dan zie ik een unieke combinatie van gegevens die bij jou horen.

Patrick Breig / shutterstock.com

➤ Maak van jouw verhaal een goed verhaal!

Een betere omschrijving van je identiteit is ‘je verhaal’. In de loop van de jaren ‘schrijf’ je dat verhaal en pas je het steeds verder aan tot een verhaal waarin jij de hoofdrol speelt, waarvan jij zowel de verteller als de lezer bent. Jouw verhaal wordt uniek. Het laat ruimte voor ontwikkeling, tegenstellingen en samenhang.

Hoofdpersoon

Dat je hoofdpersoon bent van je eigen verhaal, is vrij duidelijk. Het gaat over jou. Hoe zie jij jezelf? Probeer het zelf: schrijf je naam midden op een papier. Noteer daarna in vijf minuten alle gedachten die in je opkomen. Mogelijk schrijf je persoonlijkheidskenmerken op, interesses, wat je belangrijk vindt, je studie/functie, je levensvisie, je sociale rollen, enzovoort. Vanuit jouw positie, met al deze dingen die bij jou horen, ga je door het leven.

Verteller

Jij bent de verteller van jouw levensverhaal. Jouw verhaal vertelt wat je doet, hoe je handelt, in bepaalde situaties die je meemaakt. De manier waarop je handelt hangt af van verschillende zaken. Bijvoorbeeld je gedachten, je emoties, je gewoonten, je geschiedenis en je doelen. Feit is dat je door je handelen je leven stuurt. Probeer ook dit: neem een willekeurig moment in gedachten en analyseer het in termen van: gebeurtenis - jouw gedachten - jouw gevoelens - jouw reactie - de invloed daarvan. Op die manier word je je ervan bewust dat jij de verteller bent van je leven. Er zijn ook andere vertellers. Dat zijn je medemensen en God. Zij hebben ook een verhaal over jou.

Lezer

Je bent niet alleen hoofdpersoon en verteller van je verhaal. Je leest het zelf ook. Als je je verhaal naleest, integreer je daarin automatisch de verhalen die anderen over jou vertellen. Andere mensen – én God. ‘Je verhaal lezen’ noemen we vaak: reflecteren. Denkers doen dit vaker dan doeners. Als verteller en lezer van je verhaal heb je macht, want je kunt je verhaal aanpassen na het lezen. Een niet-kloppend verhaal voelt al snel raar. Kloppen de bovengenoemde aspecten altijd tijdens het reflecteren? Nee, niet altijd. Hoe je omgaat met het niet-kloppen is bepalend voor het hebben van een gezond besef van identiteit en zo ook voor het hebben van een goed gevoel over jezelf.

Gezond besef van identiteit

Als je je leven als een verhaal ziet, dan kun je een gezonde identiteit ontwikkelen. Alles heeft een plekje in een verhaal. Jouw verhaal is boeiend, dat betekent dat jij, inclusief al je ervaringen, er mag zijn. Op alle momenten ben je geliefd met alles wat bij je hoort. Je bent nog niet klaar met je verhaal, dus je bent altijd in ontwikkeling. Ontwikkeling impliceert dat je in beweging bent naar iets. Verhalen hebben een begin, een midden en een einde. Jouw verhaal heeft daarom een doel: waar ga je naartoe? Jij hebt de macht over jouw verhaal, maak er een goed verhaal van!

Gladys Brinckman-Reigina is psycholoog en pedagoog en is werkzaam als sociotherapeut.

razstudio/Shutterstock.com

tweetaligheid maakt schizofreen

TWEETALIGHEID MAAKT
SCHIZOFREEN
Tom de Bruin

➤ Mijn gelovige
identiteit vindt een
gelovige verklaring

Craig Finn (schizofrenie patiënt) Plos Medicine [CCO], via Wikimedia Commons

Onlangs stond deze spraakmakende – en vrij stigmatiserende – kop in een Engelse krant. Als tweetalige, opgegroeid in Zuid-Afrika en Nederland, moest ik dat artikel natuurlijk lezen. Immers, als ik een toekomst van psychische klachten tegemoet ging, wilde ik dat wél graag nu al weten. Gelukkig bleek het flink overdreven, maar wel razend interessant.

Tweetaligheid is een veelbesproken verschijnsel. Zo'n één op de vijf mensen in Nederland komt, net als ik, uit een tweetalig gezin. Hiervan zijn de meesten in meer of mindere mate tweetalig. Maar alle tweetaligheid kan niet over een kam geschoren worden.

Twee soorten

Onderzoek uit 2012 liet zien dat er twee soorten zijn: gebalanceerde tweetaligen en dominante tweetaligen. Zelf ben ik gebalanceerd, dat betekent dat je constant in een mengelmoes van beide talen denkt en dat beide talen je constant beïnvloeden. Ik ben dan ook in staat om in een zin drie of vier keer van taal te wisselen, tot verbazing van een ieder die dat niet gewend is. Dit is een groot voordeel voor mij, want ik ben dan ook niet 'schizofreen'! Nadelig is dat ik het lastig vind om maar in één taal te communiceren. Dominante tweetaligen, daarentegen, gebruiken maar één taal

tegelijk. De taal die zij op dat moment gebruiken bepaalt hun denkpatronen en -categorieën. Hun identiteit wordt bepaald door de taal die zij op dat moment gebruiken, en dat levert die 'schizofrenie' op. Want, wat blijkt, de taal waarin je denkt bepaalt in grote mate hoe je denkt en wát je denkt. Je taal bepaalt je identiteit.

johnyf33/Shutterstock.com

Blauw, lichtblauw of donkerblauw

Een bekend onderzoek hierover, toonde aan hoe Engelsen en Japanners kleuren zien. Deze twee groepen kregen steeds een blauwe kleur te zien. Ze moesten dan zeggen of die tint blauw, lichtblauw of donkerblauw was. De Japanners hebben zo'n vijf woorden voor de kleur blauw: *ao*, *burū*, *mizudori*, *nōkon*, *konshō*. De Engelstaligen moesten het doen met maar eentje: blue, en die konden dan licht of donker eraan toevoegen als ze dat nodig vonden. Wat bleek, de Japanners waren veel eerder geneigd om een kleur licht- of donkerblauw te noemen dan de Engelstaligen. Tweetaligen deden ook mee aan dit onderzoek. Hoe regelmatig Japans-Engels-tweetaligen Japans spraken, hoe meer ze ook dat

onderscheid maakten tussen verschillende soorten blauw. De conclusie is dan ook dat, als je een tweede taal leert, je een compleet nieuwe manier leert van kijken naar de wereld. Als tweetalige heb je dus eigenlijk een soort tweede identiteit, die de wereld heel anders ziet.

Gebeurtenissen

Een soortgelijk onderzoek onder Duitstaligen en Engelstaligen liet zien dat zij gebeurtenissen heel anders zagen. In het Engels kun je gemakkelijk in een zin aangeven wanneer een gebeurtenis plaatsvond ten opzichte van een andere. Het Duits kan dat niet. Hierdoor krijg je grote verschillen in hoe deze twee taalgebieden een gebeurtenis uitleggen en onthouden. Een voorbeeld uit dat onderzoek is dit: Je ziet een man zijn huis verlaten, hij wandelt naar de winkel om daar boodschappen te doen. Dan spoelt de video terug naar de man terwijl hij loopt. De Engelstaligen zeiden dan: 'De man is aan het lopen', maar de Duitstaligen: 'De man verlaat zijn huis en gaat naar de winkel'. Wat een verschil! Een tijd later zullen de Engelstaligen dan ook alleen de activiteit (lopen) onthouden, terwijl de Duitstaligen alleen het begin (thuis) en het einde (de winkel) onthouden. Voor tweetaligen geldt hetzelfde, afhankelijk van welke taal op dat moment dominant is. En zo kwam die Engelse krant tot de conclusie dat je als

tweetalige eigenlijk wel schizofreen bent. Een betere conclusie zou zijn, denk ik tenminste, dat je als tweetalige meer manieren hebt om naar dingen te kijken. En dat je een verrijkt wereldbeeld hebt.

Gelovig schizofreen

Wat ik dagelijks meemaak als tweetalige, zie ik ook met het geloof. Want naast tweetalig, ben ik eigenlijk ook twee-gelovig. Ik heb wetenschap gestudeerd, ik weet hoe dingen wetenschappelijk in elkaar zitten. Maar tegelijk heb ik theologie gestudeerd, en geloof ik dat er een God is. Mijn wetenschappelijke identiteit zoekt naar een wetenschappelijke verklaring, terwijl mijn gelovige identiteit een gelovige verklaring vindt. Iedereen weet dat je, als je autorijdt, regelmatig veilig aankomt. Dat is gewoon statistiek. Maar als ik de auto veilig uitstap, dan geloof ik dat het meer is dan statistiek. Het is God die mij behoedt en mij veilig houdt. Net als een Japanstalige die meer ziet in de kleur blauw dan een Engelstalige, ziet een gelovige vaak meer in alledaagse gebeurtenissen dan een niet-gelovige.

Uiteindelijk kan ik niets anders dan zeggen dat tweetaligheid mijn leven verrijkt, en het geloof ook. Daar is niets schizofreens aan!

wij zijn kinderen van God de basis van onze identiteit

Angela Bragato/Shutterstock.com

Als mij wordt gevraagd wie ik ben, kan ik mij gemakkelijk identificeren. Mijn paspoort en mijn rijbewijs zijn uitgedost met een (helaas niet al te aantrekkelijke) foto van mijn gezicht en vermelden enkele belangrijke gegevens. Mijn naam is Reinder Bruinsma. De voornaam dank ik aan mijn grootvader aan vaderskant. Mijn achternaam komt voor het eerst in mijn voorgeslacht voor op het moment dat de Franse overheersers in de Napoleontische tijd een achternaam verplicht stelden.

Mijn identiteitspapieren stellen verder vast dat ik een wat oudere, gehuwde man ben en de Nederlandse nationaliteit bezit. Wie verder enige moeite neemt om mijn achtergrond te checken, ontdekt al snel wat mijn opleiding is geweest en dat ik predikant van beroep ben.

Nationaliteit

Bovenstaande gegevens zullen wel voldoende zijn om mij te identificeren als ik iets mocht doen wat tegen de wet ingaat en mijn naam in de krant doet belanden. Mijn nationaliteit blijft dan ongetwijfeld onvermeld, want ik ben geen Marokkaan of Turk. Was dat wel het geval, dan zou dat al snel een essentieel aspect van mijn achtergrond vormen. En waarschijnlijk zou

en passant ook worden vermeld dat ik een moslim ben. Dat schijnen factoren te zijn die voor een belangrijk deel de identiteit van veel allochtone landgenoten bepalen. Natuurlijk zijn er een heleboel andere factoren die bepalen wie ik precies ben. Zo ben ik een vader en een grootvader. Ik heb bepaalde interesses en hobby's. Ikzelf beoefen geen sport, maar voor heel wat mensen is dat een haast allesbepalend facet van wie ze zijn. Ik heb veel gereisd en dat heeft me ook gemaakt tot wie ik ben. Dat geldt ook voor mijn ideeën over maatschappij en politiek.

Onduidelijk en veranderlijk

In sommige gevallen hebben mensen er wat meer moeite mee te weten wie zij zijn. Soms is het bij de geboorte van een kind niet direct duidelijk of het een jongetje of een meisje is en dat kan levenslange traumatische gevolgen hebben. Soms voelen mannen zich gevangen in een vrouwenlichaam of andersom. Er zijn in veel landen steeds meer mensen die een dubbele nationaliteit hebben en dikwijls niet goed weten waar ze zich het meeste thuis voelen – in

hun geboorteland of in hun nieuwe vaderland. Veel mensen vragen zich voortdurend af wie hun biologische ouders waren en dat niet te weten maakt hen onzeker over wie ze precies zijn.

Met andere woorden: veel factoren maken deel uit van onze identiteit, maar sommige factoren zijn onduidelijk en ook veranderlijk. Wat dat betreft is God totaal anders dan wij mensen.

God is wie hij is

Zo'n 3500 jaar geleden stuurde God Mozes naar de koning van Egypte met de opdracht het volk Israël vrij te laten uit hun slavernij. Mozes wilde weten wat de naam was van de God die hem stuurde, zodat hij de farao kon vertellen van wie hij zijn boodschap had gekregen. We lezen in Exodus 3:14 (NBG 51): 'Toen zei God tot Mozes: "Ik ben, die Ik ben. En hij zei: Aldus zult gij tot de Israëlieten zeggen: Ik ben heeft mij tot u gezonden."' De Nieuwe Bijbelvertaling luidt: 'Toen antwoordde God hem: "Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: Ik zal er zijn heeft mij naar u toe gestuurd."'

Het 'ik ben' of 'ik zal er zijn' is een vervoeging van het werkwoord 'zijn'. Deze godsnaam (vaak ook geschreven als JHWH) heeft een diepe betekenis. God is alles wat hij is of kan zijn in absolute zin. Zijn identiteit is rotsvast en laat geen ruimte voor twijfel over wie en wat hij is! Gods 'zijn' is dus heel anders dan ons 'zijn'. Want ik ben allerlei dingen. Maar alles wat ik van mezelf zeg, moet meteen gekwalificeerd worden. Ik ben een echtgenoot, maar wat voor soort partner ben ik eigenlijk? Ik ben een vader, maar ben ik een goede vader? Ik ben een Nederlander, maar zou ik mij willen opofferen voor mijn land? Ik ben een christen, maar in hoeverre ben ik een echte discipel van Jezus?

Meest wezenlijke element

Is er dan geen enkele duidelijkheid? Is alles vaag en onzeker? Nee, want het meest wezenlijke element van onze identiteit staat vast. Dit is wat de apostel Johannes aan de christe-

nen in de eerste eeuw schreef: 'Bedenk toch hoe groot de liefde is die de Vader ons heeft geschonken! Wij worden kinderen van God genoemd, en dat zijn we ook' (1 Johannes 3:1). Hij schreef dat ook aan ons. Wat we ook zijn, en hoe gebrekkig we dat vaak ook zijn, één ding staat vast: Als we in Jezus Christus geloven en op hem vertrouwen, zijn wij kinderen van God. Daarmee staat onze identiteit muurvast. We hoeven niet tevreden te zijn met de gedachte dat we misschien ooit kinderen van God zullen worden. Nee, we zijn het. Dat is de basis van onze identiteit. Wat we verder ook zijn, we zijn kinderen van God.

➤ Gods identiteit is rotsvast en laat geen ruimte voor twijfel over wie en wat hij is!

Klety/Shutterstock.com

de identiteit van Nadine

➤ ‘Ik wilde mij verbinden met de Heer’

Nadine van Parys

Geloof heeft een belangrijke plaats in het leven van Nadine van Parys. Zij groeide niet-gelovig op, maar komt sinds een jaar of zes op sabbat (zaterdag) naar de Adventkerk in Brugge en liet zich ook dopen. Dat voelde als thuiskomen, zegt zij. ‘Ik zou mij een leven zonder God, zonder geloof, niet meer kunnen voorstellen.’

Samen met haar drie katten Mazzeltov, Noah en Jona woont Nadine van Parys (50) in Brugge. Vanwege chronische zenuwpijn in haar rechterarm is zij arbeidsongeschikt. Zij moet veel rusten, maar probeert toch twee halve dagen per week vrijwilligerswerk te doen. Daarnaast volgt zij een aantal bijbelstudies en is zij ook actief in de kerk als gespreksleider.

Op sabbat 15 september 2012 ben ik gedoopt in de gemeente Brugge. Dit was een zeer bewuste keuze. Ik wilde mij verbinden met de Heer, en dit ook aan mijn omgeving tonen. Hoewel dit een bewuste keuze was, was het zeker geen evidente keuze. Op dat moment was ik namelijk getrouwd met een vrouw. Vanaf het begin was ik in de gemeente eerlijk geweest over mijn geaardheid. Ik begrijp voor mezelf dat ik niet voldoe aan het oorspronkelijke plan dat God met de mens had (zie Genesis 1:28: ‘Hij zegende hen en zei tegen hen: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk ...’). Maar ik weet dat ook ik een kind van God ben, en dat God mij graag neemt zoals ik ben (zie 1 Petrus 2:17: ‘Heb respect voor alle mensen’). Ik heb zeer diepgaande gesprekken gevoerd met onze predikant. Ik vertelde hem hoe ik als twaalfjarig meisje niet begreep waarom al mijn vriendinnen zo in vervoering raakten wanneer ze over een bepaalde zanger of mooie jongen praatten. Ik begreep niets van wat zij voelden, ik hoorde er niet bij. Ik hoorde nergens bij. Wat wist ik op die leeftijd van homoseksualiteit? Het woord ‘lesbisch’ kende ik toen niet eens. Ik voelde me in die periode zeer alleen. Ik had geen identiteit en dat is erg voor een jong meisje in de puberteit. Pas toen ik 17 jaar was zag ik op de Nederlandse televisie een praatprogramma over jongeren en homoseksualiteit. Alles viel op zijn plaats. Ik was iemand. De gemeente Brugge heeft uiteindelijk positief gereageerd op mijn wens om gedoopt te worden, en daar ben ik ze blijvend dankbaar voor. Ik was thuis.

Ik denk dat mijn identiteit vollediger is geworden. De Nadine van voor de doop zit nog steeds diep geworteld in de Nadine van na de doop. Ik ben nog steeds wie ik was, ondanks het feit dat er ondertussen toch veel veranderd is in mijn leven - ik ben ondertussen gescheiden. Ik denk dat het feit dat ik geloofde en zij niet, daar toch wel een zekere rol in heeft gespeeld.

Nog niet zo lang geleden ben je gedoopt in de Adventkerk. Hoe ben je tot die keuze gekomen?

Heb je, als adventist, nu een andere identiteit gekregen? Is er een Nadine van voor de doop en een Nadine van na de doop?

Bijbelstudie neemt sinds mijn doop een steeds grote plaats in mijn leven in. Zeker nu ik ook gespreksleider ben, bereid ik mijn lessen nog grondiger voor. Dit verrijkt mij.

Hoe kijken je vrienden, bekenden en familie tegen je keuze aan? Zien zij een andere Nadine?

Aangezien ik niet-gelovig opgevoed ben, heb ik veel vrienden en kennissen buiten de kerk, evenals mijn volledige familie. Ik denk niet dat zij altijd begrijpen hoe belangrijk geloof is voor mij. Toen ze hoorden dat ik gedoopt wou worden, hadden ze hier wel vragen over. Hoe kon ik als lesbische vrouw kiezen voor God terwijl ik weet dat homoseksualiteit nog steeds een heikel punt is binnen de kerk? Vrienden vroegen me zelfs: “Stel dat de gemeente negatief antwoordt op je vraag om gedoopt te mogen worden, dan zul je toch niet meer naar die kerk gaan?” Maar ik antwoordde dat ik in de eerste plaats voor God naar de kerk ga, niet voor de mensen. En uit de Bijbel heb ik geleerd dat God een God van liefde is, dat we allemaal geschapen zijn naar zijn beeld, ook ik dus. Ik weet dat God mij niet laat vallen.

Met wie identificeer jij je in je (geloofs)leven?

Ik identificeer mij vooral met het verhaal van Noach en heb een sterke band met Genesis 9:14: “Steeds als ik veel wolken over de aarde stuur, zal er een regenboog tevoorschijn komen.” Telkens als ik een regenboog zie, is het alsof God tot mij zegt: “Wat er ook gebeurt, wat er ook fout loopt, ik laat je niet in de steek, je mag steeds opnieuw beginnen.” En ik identificeer me met Jezus natuurlijk. Wanneer ik moeilijke beslissingen moet nemen of in een lastige situatie terecht kom, probeer ik mij te laten leiden door te bedenken hoe Jezus zou willen dat ik met de situatie omga. Daarnaast is ook Mgr. Romero, de in 1980 vermoorde aartsbisschop van San Salvador, een voorbeeld voor mij in mijn leven, net als Frère Roger Schutz, de stichter van de christelijke oecumenische kloostergemeenschap in Taizé. Van hen leerde ik hoe belangrijk het is aandacht te hebben voor mensen die aan de rand van de maatschappij staan, de armen, de minderheidsgroepen, waar ik door mijn lesbisch-zijn ook deel van uitmaak.

Wat wil je meegeven aan de lezers van Contact als het gaat om hun identiteit?

Ik wil het belang van identiteit onderstrepen en lezers de waarschuwing meegeven zich er niet door te laten beperken. Want identiteit bestaat uit veel onderdelen. Mijn lesbisch-zijn heeft mijn identiteit vormgegeven. Maar dat geldt ook voor het feit dat ik graag koffie lust, graag fiets, van katten houd, geboeid ben door de Bijbel en graag naar de kerk ga. Dit alles samen vormt mijn identiteit.

Bijbelgedeelte

'Jakob bleef alleen achter. Opeens was er iemand die met hem begon te vechten. Ze vochten totdat het

ochtend werd. Toen de onbekende man merkte dat hij niet van Jakob kon winnen, raakte hij Jakobs heup aan. De heup schoot uit de kom. De onbekende zei: 'Laat me gaan. Het begint al dag te worden.' Maar Jakob zei: 'Ik laat u niet gaan. Eerst moet u mij zegenen.' De ander vroeg: 'Hoe heet je?'

Jakob zei: 'Ik heet Jakob.' De ander zei: 'Voortaan heet je niet meer Jakob, maar Israël. Je hebt gevochten met God en met mensen. En je hebt gewonnen.' Toen zei Jakob: 'Vertel nu hoe u heet.' Maar de ander zei: 'Waarom vraag je hoe ik heet?' Daarna zegende hij Jakob. Jakob noemde die plaats Peniël. Hij zei: 'Hier heb ik God gezien, met mijn eigen ogen. En toch ben ik blijven leven'

Genesis 32:25-31 (BGT)

Een nieuwe naam

EEN NIEUWE NAAM
Jeroen Tuinstra

Jakob is onderweg naar zijn tweelingbroer Esau, voor wie hij al jaren op de vlucht is. Jakobs leven wordt gekenmerkt door list en bedrog. Het gevecht met zijn tweelingbroer begint al in de moederschoot. Terwijl Esau iets eerder geboren wordt, houdt Jakob tijdens de geboorte de hiel van zijn broer vast. Dat betekent de naam Jakob: 'die de hiel vastgrijpt', oftewel: hij is een hielenlichter. Hij doet zijn naam eer aan en moet uiteindelijk op de vlucht slaan voor zijn broer omdat hij het eerstgeboorterecht van hem heeft gestolen. Een naam in de Bijbel zegt veel over de persoon. In de nacht voor zijn berouwvolle hereniging met Esau, doet Jakob wat hij z'n hele leven heeft gedaan: hij vecht. Maar die nacht overkomt hem, wat hij anderen altijd heeft aangedaan. Geeft de onbekende Jacob geen koekje van eigen deeg als hij zijn heup ontwricht? Met z'n heup uit de kom realiseert Jakob met wie hij vecht en smeekt om een zegen. Die krijgt hij in de vorm van een nieuwe naam: Israël. Hij mag zijn oude leven van list en bedrog achter zich laten en een nieuw leven van overwinning beginnen. Bij een nieuw leven hoort een nieuwe naam. Nu maar hopen dat zijn tweelingbroer hem ook zo'n tweede kans geeft.

- 1 Hoe belangrijk is uw naam voor u? Heeft uw naam een speciale betekenis? Zegt de naam iets over uw verleden, heeft u bijvoorbeeld de naam van uw grootvader of – moeder?
- 2 Hoe zou u het vinden als uw naam wordt gewijzigd? Voelt het voor u als een nieuw begin of maakt het niets uit?
- 3 Soms geven we aan mensen in ons leven ook een nieuwe naam – maar dan een scheldnaam. Aan wie zou u een nieuwe naam willen geven – maar dan juist geen scheldnaam? En wat zou die naam zijn?

Reinder Bruinsma

Kort gebed

Heer,
Ik vraag me wel eens af wie ik nu precies ben. Maar ik dank u dat u mij beter kent dan ik mijzelf ken. Ik dank u vooral voor het geweldige feit dat u mij kent als een kind van u. Help mij dat altijd te zien als mijn ware identiteit. Amen

Voorbede

Iedere maandagmiddag om 13.30 uur doen we voorbede voor wie ons daarom vragen. Uw gebedsverzoeken zien wij graag tegemoet op esda@adventist.nl

Website

Voor het aanbod van onze gratis cursussen verwijzen we u naar onze website www.esda-online.nl

WAT IS DIT VOOR IEMAND?
Jurriën den Hollander

wat is dit toch voor iemand?

➤ Meer leren
over de identiteit
van Jezus

'Wat is dit voor iemand?' Die vraag stelden de leerlingen toen Jezus de wind en het water tot rust had gebracht (Matteüs 8:27). De vraag naar wie Jezus is, hebben miljoenen mensen zich de afgelopen 2000 jaar gesteld. En terecht, want de verhalen over Jezus zijn allesbehalve gewoon.

Jezus was anders dan anderen. Hij besteedde zijn tijd anders, had aandacht voor andere dingen, ging anders met problemen om. Juist wat hij deed leidde een aantal keren tot een beschrijving van wie men dacht dat hij was. Bij zijn doop zei een stem uit de hemel: 'Dit is mijn geliefde zoon, in hem vind ik vreugde' (Matteüs 3:17). Net na het verhaal van de vijf broden en de twee vissen zei Petrus: 'U bent de messias, de zoon van de levende God' (Matteüs 16:16). Nadat de centurio had gezien hoe Jezus had

gereageerd op alle vernederingen en hoe hij met de kruiswoorden op zijn lippen stierf, zei hij: 'Hij was werkelijk Gods zoon' (Matteüs 27:54).

Wie is Jezus voor mij?

In de bijbelgids *Dialogo*, 2e kwartaal 2016, kunnen we meer leren over de identiteit van Jezus. We denken na over de vraag: 'Wat is dit toch voor iemand?' Maar meer nog over de vraag: 'Wie is Jezus voor mij?' Want deze vraag is eigenlijk de belangrijkste vraag in je hele leven.

- Het boekje *Dialogo* is een halfjaarlijkse uitgave. Jezus, de beloofde Messias is het onderwerp van het komende kwartaal. *Dialogo* is te bestellen via www.adventist.nl. Prijs € 17,50 inclusief verzendkosten.

EEN BETER MILIEU BEGINT
BIJ JEZELF
Marie Rahajaan

een beter milieu begint bij jezelf

greenschool.org

Isabel en Melati Wijsen.

Elk jaar vindt in Davos-Klosters, Zwitserland, een vier dagen durende top plaats bij het World Economic Forum. Het idee van oprichter Klaus Schwab achter deze bijeenkomst is leiders van de publieke en private sector samen naar oplossingen te laten zoeken voor wereldwijde economische problemen.

Sinds 1973 komen zakenlieden, politieke kopstukken en maatschappelijk leiders in januari bij elkaar om uiteenlopende onderwerpen te bespreken, zoals armoede, gezondheidszorg en het klimaat. Gastsprekers van dit jaar waren onder andere Joe Biden (vicepresident van de Verenigde Staten), koningin Máxima en Sheryl Sandberg (COO van Facebook). Ook beroemdheden waren aanwezig op dit congres, zoals acteur Leonardo DiCaprio, zanger Bono en rapper Will.i.am.

Bye bye plastic bag

Niet alleen op macroniveau worden er initiatieven gestart om het klimaat te veranderen. Er zijn talloze lokale initiatieven die tot doel hebben milieuvervuiling tegen te gaan, voornamelijk door het genereren

van bewustwording. Een voorbeeld hiervan is het project *Bye bye plastic bag* van de zussen Melati (14) en Isabel (12) Wijsen. Zoals de titel van dit initiatief al suggereert proberen deze twee meisjes met behulp van hun medescholieren op Bali om het gebruik van plastic zakken in 2018 op dat eiland te verbieden. Om inwoners en toeristen te wijzen op de negatieve impact van plastic op de natuur organiseerden zij bijvoorbeeld het Plastic Tidak Fantastik festival. Daarnaast steunen bekende personen, zoals Ban-Ki Moon, Tyra Banks en Jane Goodall, dit project. Het meest recente wapenfeit is de formele steun van de gouverneur van Bali. Hij committeert zich officieel aan de doelstelling van deze actie. Op de website TED.com kunt u een presentatie van deze twee zussen bekijken.

Zwerfvuil

Het idee van Melati en Isabel is niet uniek. In Nederland is het voor winkeliers sinds 1 januari niet meer toegestaan om gratis plastic tassen aan te bieden bij een aankoop. De overheid stelde deze maatregel in werking om het zwerfvuil op straat tegen te gaan en verspilling van grondstoffen te voorkomen. Niet gek wanneer je je realiseert dat 17 miljoen Nederlanders per jaar drie miljard plastic tassen gebruiken. Twee jaar geleden schreef ik in deze rubriek over de vervuiling die op de oceanen ontstaat door dit afval, de plastic soep. Dit besluit van de Nederlandse overheid vloeit voort uit het beleid van de Europese Unie om het gebruik van plastic tassen te verminderen.

Een beter milieu

Kleine aanpassingen in ons dagelijkse leven hebben een groot effect op het klimaat. Zoals de Postbus 51-reclame van begin jaren '90 propageerde: 'Een beter milieu begint bij jezelf'.

Voyagerix/Shutterstock.com

eerst zitten!

EERST ZITTEN!
Rudy Dingjan

Relaties zijn belangrijker dan prestaties

MJTH/Shutterstock.com

Mijn dochter Tabitha heeft een vrij oud huis gekocht en ik fungeer als haar vaste klusjesman. Regelmatig bestelt ze mij en legt dan uit wat er moet worden gerepareerd, opgehangen of vervangen en spreken we een dag af. Zo'n klusdag begint altijd hetzelfde. Ik kom binnen en loop met mijn gereedschapskoffers direct naar de ruimte waar ik aan de slag moet. Steevast hoor ik dan haar stem achter me: 'Paps, eerst zitten!' Ze wil eerst even bijpraten, terwijl ik geniet van de hete chocolademelk die ze voor me maakt. Werken is mooi, maar tijd voor elkaar heeft voorrang.

Zoiets gebeurde ook bij de schepping. Nadat God de mensen geschapen had, zegende hij hen en zei: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.' Verder staat er: 'God, de Heer, bracht de mens dus in de tuin van Eden, om die te bewerken en erover te waken' (Genesis 1:28; 2:15).

Rust

Deze taakomschrijving ontvingen de mensen op de zesde scheppingsdag. Maar toen ze daar de volgende morgen mee aan de slag wilden gaan, bleek dat nog niet te hoeven. 'Op de zevende dag had God zijn werk voltooid, op die dag rustte hij van het werk dat hij gedaan had. God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig, want op die dag rustte hij van heel zijn scheppingswerk' (Genesis 2:1-3). Werken is mooi, maar tijd voor

elkaar - verbondenheid - heeft voorrang. Hoewel God in zes dagen zijn schepping klaar had, beschouwde hij haar pas als compleet toen hij er rust aan toe had gevoegd. Dat is een principe dat voor mij, een geboren workaholic, bijzonder belangrijk is.

Sabbat

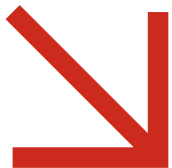
God peperde dat de eerste mensen nog steviger in, door hen dit in omgekeerde volgorde te laten ervaren. De eerste volledige dag die zij beleefden was geen werkdag, maar een rustdag. Die dag krijgt later de naam sabbat. Dat betekent gewoon 'rust'. Waarom zette God voor de mens eerst tijd apart waarop er niet gewerkt wordt? Waarom wijdt hij daar later zelfs een van de Tien Gebooden aan? Waarom maakte hij juist deze rustdag tot embleem van zijn scheppingswerk? Met een kolossale plaquette op een bergwand had hij ook iedereen eraan kunnen herinneren dat hij de schepper van de wereld was.

Statement

Door te kiezen voor de sabbat als tijdsteken van zijn schepping, gaf God een heel duidelijk statement over zichzelf af. Alleen iemand met liefde als de hoogste waarde doet zoiets. God gaf zijn schepselen een wekelijks tijdsgeschenk voor verbondenheid: met hem, met zichzelf en met elkaar. Daarna komt het werken wel. Relaties zijn belangrijker dan prestaties. De saamhorigheid van de schepping, waarbij niets op zichzelf staat, beschrijft de aard van de schepper al. Door de sabbat als scheppingsembleem in te stellen, onderstreepte God nog duidelijker hoe hij leeft vanuit verbondenheid.

Liefde op de eerste plaats

Het is typisch dat vrijwel alle culturen vanuit hun oergeschiedenis een weekcyclus kennen. Ooit herinnerde deze wekelijks terugkerende dag hen eraan dat de schepper liefde op de eerste plaats zet. En dat de mens pas werkelijk mens naar zijn beeld is, als hij hetzelfde doet.

alphaspirit/Shutterstock.com

Het volgende nummer van
Contact gaat over 'tijd'.

U krijgt het vanzelf en op tijd in de
brievenbus.

Contact

is een gratis uitgave van het
ESDA-instituut, onderdeel van
het Kerkgenootschap der
Zevende-dags Adventisten

ESDA Nederland

Adres Amersfoortseweg 18,
3712 BC Huis ter Heide
Telefoon 030 - 6931509
INGbank NL76 INGB 0000 0383 25
Rabobank NL59 RABO 0155 9483 18

E-mail esda@adventist.nl

Web www.esda-online.nl

ESDA België

Adres Ernest Allardstraat 11,
1000 Brussel
Telefoon 02-5113680
ING Bank BE47 3100 1698 4180

GRATIS Download
Contact Magazine

ESDA Instituut ONLINE
Bijbellessen Online

**‘Er is voor alles
in het leven een
geschikte tijd’**

- Prediker 3:1 BGT

